

CXII.

Forflag til Lov

om

Straf for at benytte Andres Nød, Vetsindighed eller Uerfarenhed til utilladelig Fordels Erhvervelse ved Pengeforstrækninger m. m.

(Fremfat i Folkethinget den 22de Februar 1887 af Justitsminister Mellemann.)

§ 1.

Den, der benytter sig af en Andens Nød, Vetsindighed eller Uerfarenhed til for Pengeforstrækning eller for Henstand med Pengebetaling i egen eller Andres Interesse at modtage eller lade sig tilfuge Fornuefordele, der staa i et aabenbart og betydeligt Misforhold til Penges almindelige Pris og den Risiko, hvorm der i det foreliggende Tilfælde er Tale, straffes med Fængsel (Straffelovens § 25) ikke under 1 Maaned og ikke over 1 Aar.

§ 2.

Som en stærpende Omstændighed skal det anses, at Retshandelen gives Form af Begeldiskontering, Kjøb og Salg i Forbindelse med Veie eller overhovedet gives et Udseende, som er beregnet paa at skjule, at sammes virkelige Diemed er Erhvervelse af ublu Fordel for Pengeforstrækning eller Henstand med Pengebetaling.

§ 3.

Den i denne Lovs første Paragraf omhandlede Straf anvendes ogsaa paa den, der med Kundskab om Sagens Sammenhæng erhverver en Fordring af den ovenfor angivne Bestaffenhed og derefter overdrager denne til Trediemand eller overfor Skyldneren gjør de betingede Fordele gjældende.